

ja põggenestid õsel ðrra, Agga neid sad
pea kätte, ja nemmad piddid lippo joooksma,
agga minna jäin emmast rahast ilma.
Monned páwad párrast sed:a, tulli Wæn-
lane liggemalle: meie wåggi eäti, mind pa-
tti kui teise riddasse agga siiski keik mo físs fond
wårrises, kui ma kulin jo tükki lastama.
Agga kaua mull ei olnud aega móttelda,
ma tundsin et kui minno jassasse putus,
ja pohhe ma langeküma mahha, ja ei tuñnuud
ennam ühtegi. Siiski meie wåggi woitis, ja
need kes hawatud ollid, anneti Welskeri
holeks. Minno Zalla - lu olli hopis katki
lastud, ja sedda wallo, mis ma tundsin, ma
ei woi illestakida. Terive pole aasta ma
ollin Welskeri kae al, tundsin ühte puhko út-
le matta kaget wallo, ja wiimseit omneti ta-
üties, et ma muido ei woind ellusse jáda,
kui, et mo jalgi piddi ðrratvõttama. Müüd
ma tundsin abbastust, mis kangel olli, kui
keik wallo. Omneti olli ello armas, ja m nro

jalg

jalg wðeki Saega ðrra! Sedda hirms ja wallo,
mis ma siis tundsin ei woi ükski ðrmata. Siis-
si ma pöddesin párrast weel kaua aega, ja
mul ei olle ka lotust ennam sün ilmas teriveks
seda. Et ma nüüd ennam Soldatiks ei Post-
band lasti mind Wæe peäst lahti, ja anneti
lubba minna, kuhho ma tahtsin. Kerjamiss-
sega nüüd ma waene pean emast toitma,
agga keige ennam teeb se mind turwaks, et
ma oina ennese vallanusse ja kocruzse läbbi,
sesugguse ðnietusse sisse ollen sanud.

